

Uchanie, dnia 15.11.2017 r.

Fn.3120.1.2017

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA W ZAKRESIE PODATKU OD NIERUCHOMOŚCI

Wójt Gminy Uchanie na podstawie art. 14j § 1 i § 3 w związku z art. 14b i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 201 z późn. zmianami) po rozpatrzeniu wniosku Nr z dnia 11 września 2017 r. (data wpływu: 15 września 2017 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości

POSTANAWIA

- uznać, iż stanowisko wskazane przez Wnioskodawcę: przedstawione we wniosku Nr z dnia 11 września 2017 r. (data wpływu: 15 września 2017 r.) w sprawie wydania interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości - jest prawidłowe

UZASADNIENIE

W dniu 15 września 2017 roku do Wójta Gminy Uchanie wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości.

W przedmiotowym wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe: przedstawiając zdarzenie przyszłe wskazało, iż realizuje projekt „Sieć Szerokopasmowa Polski”, którego cele strategiczne obejmują:

- 1) przyspieszenie tempa rozwoju społeczno-gospodarczego Polski Wschodniej w zgodzie z zasadą zrównoważonego rozwoju,
- 2) zapewnienie rozwoju społeczno-gospodarczego

- 3) powiększenie obszaru, gdzie jest możliwy dostęp do internetu szerokopasmowego,
- 4) zwiększenie ilości mieszkańców województwa, którzy zyskają dostęp do internetu.

Wnioskodawca ponadto poinformował, iż sieć telekomunikacyjna została zrealizowana z udziałem dofinansowania ze środków UE, a w ramach projektu przewidziano udzielenie pomocy publicznej, której zgodność ze wspólnym rynkiem została potwierdzona decyzją Komisji Europejskiej z dnia 10 listopada 2011 r. nr S.A.33441(2011/N), S.A.33440(2011/N), S.A.33439(2011/N), S.A.33438(2011/N). Dostęp do usług z sieci szerokopasmowej następuje za pośrednictwem lokalnych operatorów telekomunikacyjnych. Za dostarczenie sieci telekomunikacyjnej oraz zapewnienie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej jak również świadczenie z wykorzystaniem powierzonej sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych odpowiedzialny był Operator Infrastruktury na podstawie zawartej z [redacted] umowy o partnerstwie publiczno-privatnym. Podmiot ten będący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym został wyłoniony w postępowaniu z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. Zgodnie z zawartą umową udostępniono mu na zasadzie dzierżawy składniki majątkowe stanowiące własność [redacted], w szczególności kanalizację kablową i łącza światłowodowe. Wnioskodawca ponadto poinformował, iż umowa o partnerstwie publiczno-privatnym została rozwiązana, zaś przekazanie sieci telekomunikacyjnej przez Operatora Infrastruktury [redacted] stosownie do postanowień umowy powinno zostać potwierdzone protokołem zdawczo-odbiorczym podpisanym przez obie strony.

Wnioskodawca poinformował również, iż w związku z rozwiązaniem umowy o partnerstwie publiczno-privatnym zamierza w ramach realizacji projektu samodzielnie dostarczać sieć telekomunikacyjną lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczyć usługi na rzecz operatorów sieci dostępowych z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej z chwilą zwrotnego przekazania [redacted] na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego. Ponadto podstawą świadczenia usług będą umowy zawarte z operatorami sieci dostępowych zgodnie z warunkami umowy ramowej zatwierdzonej dla [redacted] przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

[redacted] wskazuje, iż działalność w zakresie telekomunikacji wykonuje zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 1537 z późn. zm.), na podstawie Uchwały Nr [redacted] z dnia 23 kwietnia 2012 r. jak również

uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji.

W odniesieniu do tak przedstawionego stanu faktycznego dotyczącego zdarzenia przyszedłego sformułowane zostało pytanie:

„(...) czy prowadzenie opisanej wyżej działalności w zakresie telekomunikacji polegającej na dostarczeniu sieci telekomunikacyjnej lub zapewnianiu dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej, a także świadczeniu z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej usług na rzecz operatorów sieci dostępowych w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski”, stanowiącej zadanie własne o charakterze użyteczności publicznej, powoduje powstanie obowiązków podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości od budowli zrealizowanej w ramach projektu, a w konsekwencji obowiązku składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku.”

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zdarzenia przyszedłego:

Zdaniem wnioskodawcy, „(...) budowla zrealizowana w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski” nie jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, bowiem nie znajduje się ona w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, a w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.i.o.l. Oznacza to, że po stronie nie powstanie obowiązków podatkowych w zakresie podatku od nieruchomości, a w konsekwencji nie powstanie również obowiązek składania deklaracji na podatek od nieruchomości i opłacania tego podatku”.

Wyjaśniając swoje stanowisko stwierdziło, że w obecnym stanie prawnym z uwzględnieniem przepisu art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 290 z późn. zm.), do którego odsyła ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.) kanalizacja kablowa zrealizowana w ramach projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski” jako obiekt liniowy, zalicza się do budowli w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, natomiast kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Jednakże aby budowla podlegała opodatkowaniu zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych musi być w posiadaniu przedsiębiorcy.

Definicja działalności gospodarczej na gruncie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych odsyła do definicji zawartej w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, z której wynika, że działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Należy zatem odpowiedzieć na pytanie czy działalność w zakresie telekomunikacji, którą zamierza prowadzić [redacted] jest działalnością gospodarczą. W tym zakresie należy uwzględnić fakt, że zgodnie z art. 3 ust 4 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych wyżej wymienioną działalność należy zaliczyć do zadań własnych [redacted] o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 3 ust.5 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych jednostka samorządu terytorialnego wykonuje taką działalność na podstawie uchwały organu stanowiącego tj. Uchwały Nr [redacted]

[redacted] z dnia 23 kwietnia 2012 r. Ponadto w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 1489 z późn. zm.) wyróżnia się przedsiębiorców telekomunikacyjnych (prowadzących działalność gospodarczą) oraz jednostki samorządu terytorialnego wykonujące działalność w zakresie telekomunikacji, które nie są przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Odzwierciedleniem takiego stanu rzeczy jest utworzenie i prowadzenie przez Prezesa UKE rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji niebędącą działalnością gospodarczą (do którego [redacted] uzyskało wpis), odrębnego od rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność telekomunikacyjną będącą działalnością gospodarczą.

Wnioskodawca wskazuje, że stanowisko prezentowane przez ustawodawcę znajduje uzasadnienie w orzecznictwie sądów administracyjnych, w szczególności w orzeczeniach Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu np. wyrok z dnia 13 kwietnia 2016 r. sygn.. I SA/Wr 32/16 zgodnie, z którym kwestię prowadzenia działalności gospodarczej przez jednostkę samorządu terytorialnego w zakresie art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych przesądza przepis art. 5 tej ustawy przyjmując w istocie, że działalność o której mowa w art. 3 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, wykonywana przez jednostkę samorządu terytorialnego, nie jest działalnością gospodarczą. Aprobatę dla stanowiska Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu wyraził również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r. sygn. akt II FSK 2818/16.

Stanowisko organu podatkowego:

W dniu 15 września 2017 r. do organu podatkowego wpłynął wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości. Z treści wniosku wynika, że Wnioskodawca w ramach realizacji projektu „Sieć Szerokopasmowa Polski” wybudował szerokopasmową sieć telekomunikacyjną, której celem jest dostarczanie sieci telekomunikacyjnej lub zapewnienie dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej. Wnioskodawca jest i pozostanie właścicielem sieci. Składniki majątkowe stanowiące własność to w szczególności kanalizacja kablowa i łącza światłowodowe. W przyszłości Wnioskodawca zamierza w ramach realizacji ww. projektu samodzielnie dostarczać sieć telekomunikacyjną oraz zapewniać dostęp do infrastruktury, a także świadczyć usługi na rzecz operatorów sieci dostępowych z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej, którą będzie władało. Podstawą świadczenia usług będą umowy zawarte z operatorami sieci dostępowych zgodnie z warunkami umowy ramowej zatwierdzonej dla przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Wnioskodawca prowadzi działalność w zakresie telekomunikacji zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t. j.; Dz. U. z 2016 poz. 1537 z późn. zm.) na mocy Uchwały Nr

z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie podjęcia przez działalności w zakresie telekomunikacji. Ponadto, jak wynika z wniosku Wnioskodawca uzyskał wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji – zaświadczenia o wpisie do rejestru jednostek samorządu terytorialnego, wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji

z dnia 19.07.2012 r. oraz z dnia 24.03.2016 r.

Dokonując prawnopodatkowej kwalifikacji przedmiotu opodatkowania podatku od nieruchomości niezbędne jest oparcie się w pierwszej kolejności na przepisach ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t. j.: Dz. U. 2017 r. poz. 1785) opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty,
- 2) budynki lub ich części,
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Za budowlę uznaje się obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem (art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 poz. 1332 z późn. zm.) ilekroć w ustawie jest mowa o budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Obiekt liniowy zdefiniowany został w art. 3 pkt 3a ustawy prawo budowlane. Stosownie do brzmienia tego przepisu przez obiekt liniowy należy rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Analizując treść wyżej wymienionej definicji Wnioskodawca sformułował wniosek, że kanalizacja kablowa zrealizowana w ramach programu „Sieć Szerokopasmowa Polski ...”, jako obiekt liniowy, zalicza się do budowli, o których mowa w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Stosownie do art. 1a ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej to zasadniczo takie, które znajdują się w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność

gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a. Natomiast art. 1a ust. 1 pkt 4 ww. ustawy stanowi, iż działalność gospodarcza to działalność, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 z późn. zm.) i jest to zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Dokonując oceny charakteru działalności Wnioskodawcy wskazać należy, iż w myśl art. 14 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2096) samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim określone ustawami, w szczególności w zakresie działalności w zakresie telekomunikacji.

Działalność w zakresie telekomunikacji wykonywana jest na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2062). Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej:

- 1) budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych,
- 2) dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej,
- 3) świadczyć z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych, usługi na rzecz:
 - a) przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
 - b) podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne,
 - c) użytkowników końcowych - w zakresie i na warunkach określonych w art. 6 i 7.

Stosownie do art. 3 ust. 4 i 5 cyt. ustawy działalność, o której mowa w ust. 1, należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego (ust. 4). Jednostka samorządu terytorialnego wykonuje działalność, o której mowa w ust. 1, na podstawie uchwały organu stanowiącego (ust. 5). Działalność Wnioskodawcy w zakresie telekomunikacji nie jest zatem działalnością gospodarczą, o której mowa w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej i w art. 1a ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Jak wskazano wyżej jest jednostką samorządu terytorialnego wykonującą działalność w zakresie telekomunikacji w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb

wspólnoty samorządowej i należy do zadań własnych jednostki samorządu terytorialnego o charakterze użyteczności publicznej. Ponadto wykonywana jest na podstawie Uchwały Nr
z dnia 23 kwietnia 2012 r.

Mając powyższe na uwadze organ podatkowy przychylił się do stanowiska przedstawionego przez Wnioskodawcę, iż działalność wykonywana przez jednostkę samorządu w wyżej wymienionym zakresie nie jest działalnością gospodarczą.

W związku z powyższym budowla zrealizowana w ramach „Sieć Szerokopasmowa Polski
” stanowiąca własność

która będzie wykorzystywana przez Wnioskodawcę do prowadzenia działalności w zakresie telekomunikacji nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych.

Zaznaczyć przy tym należy, że obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości ciąży na właścicielach obiektów budowlanych podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, a więc budowli lub ich części związanych z działalnością gospodarczą.

Zgodnie z art. 6 ust. 9 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych osoby prawne, jednostki organizacyjne oraz spółki niemające osobowości prawnej, jednostki organizacyjne Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, a także jednostki organizacyjne Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe są obowiązane:

- 1) składać, w terminie do dnia 31 stycznia, organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania, deklaracje na podatek od nieruchomości na dany rok podatkowy, sporządzone na formularzu według ustalonego wzoru, a jeżeli obowiązek podatkowy powstał po tym dniu - w terminie 14 dni od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających powstanie tego obowiązku;
- 2) odpowiednio skorygować deklaracje w razie zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tego zdarzenia;
- 3) wpłacać obliczony w deklaracji podatek od nieruchomości - bez wezwania - na rachunek właściwej gminy, w ratach proporcjonalnych do czasu trwania obowiązku podatkowego, w terminie do dnia 15. każdego miesiąca, a za styczeń do dnia 31 stycznia.

Z cytowanego przepisu wynika obowiązek złożenia deklaracji podatkowej organowi podatkowemu właściwemu ze względu na miejsce położenia przedmiotów opodatkowania od chwili powstania obowiązku podatkowego. W przypadku, gdy obowiązek podatkowy nie

powstał właściciel budowli nie ma obowiązku złożenia deklaracji na podatek od nieruchomości ani opłacania podatku od nieruchomości, który w przypadku osób prawnych obliczany jest w deklaracji.

Analiza ww. przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych skłania organ podatkowy do wniosku, iż w przypadku zaistnienia zdarzenia opisanego we wniosku :

z dnia 11 września 2017 r., po stronie

nie powstanie obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości, nie powstanie również obowiązek składania deklaracji na podatek od nieruchomości, a tym samym obowiązek opłacania podatku.

Mając na uwadze powyższe tutejszy organ uznaje stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe.

Jak stanowi art. 14k § 1 zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu podatkowego, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał interpretację.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Otrzymują:

- 1) Adresat
- 2) a/a – 1 egz.

WÓJT
Maria Gumińska
Maria Gumińska